



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 892/05
28.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије, у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Зорана Савића, Миодрага Вићентијевића, Верољуба Цветковића и Бате Цветковића, чланова већа, саветника Врховног суда, Драгице Гајић, записничара, у кривичном предмету против оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћено набављање, ношење и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији, решавајући о жалби браниоца оптуженог – адвоката АБ, изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку, К. 30/05 од 07. априла 2005. године, у седници већа одржаној у смислу члана 375. ЗКП, дана 28. јуна 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и **ПОТВРЂУЈЕ**, пресуда Окружног суда у Чачку, К. 30/05 од 07. априла 2005. године.

Образложење

Наведеном пресудом Окружног суда у Чачку, оптужени АА, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено набављање, ношење и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. ЗООМ РС, и осуђен на казну затвора у трајању од две године уз урачунавање временаведеног у притвору од 02. марта до 07. априла 2005. године; према оптуженом је изречена мера безбедности одузимање ручне бомбе М-75 број 8518, ловачки карабин М-48, калибра 7,9мм, фабрички број А-87406 и пет метака калибра 7,9мм; оптужени није дужан да суду на име паушала плати 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио бранилац оптуженог, из свих законских разлога, предвиђени чланом 367. ЗКП. У жалби је, захтевано да оптужени и његов бранилац буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Републички јавни тужилац Србије, поднеском Ктж. број 1038/05 од 26. маја 2005. године предложио је да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Пошто је поступио у смислу члана 375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа, којој није присуствовао уредно обавештени бранилац оптуженог и оптужени за кога се обавештење вратило са напоменом да се одселио са адресе из списка предмета, на којој је размотрио списе овог предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени навода у наведеној жалби и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Бранилац оптуженог благовремено је изјавио жалбу против првостепене пресуде истичући да се жали због

свих разлога предвиђених у члану 367. ЗКП а да ће образложење жалбе доставити накнадно. Међутим, образложење жалбе није достављено, па је Врховни суд, првостепену пресуду испитао у границама одредаба члана 380. став 2. ЗКП, а то је да ли постоји повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1, 5, 6, 8, до 11. овог Законика и да ли је главни претрес, противно одредбама овог Законика одржан у одсуству оптуженог, а у случају обавезе одбране и одсуству браниоца оптуженог.

Врховни суд налази да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка а ни кривични закон није повређен, на штету оптуженог, на које Врховни суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности, у смислу члана 380. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП.

На основу утврђеног чињеничног стања, да је оптужени неутврђеног дана и године неовлашћено набавио једну ручну бомбу М-75, један ловачки карабин и пет метака и исте неовлашћено држао најпре у својој кући у ВВ а потом пренео и неовлашћено држао у својој викендици у ББ код ГГ до 02. марта 2005. године када су овлашћена лица СУП-а Чачак и Горњи Милановац претресли кућу наведено оружје и муницију пронашли и одузели, првостепени суд је правилно утврдио када је делатност оптуженог правно квалификовао као кривично дело неовлашћено набављање, ношење и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. ЗОМ.

Оптуженом је на основу утврђених олакшавајућих околности, његово коректно држање пред судом, признање дела, искрено кајање због учињеног, те његове личне и породичне прилике, да је отац једног малолетног детета, да се налази пред заснивањем породице и пред започињањем новог живота у погледу посла, а које је првостепени суд правилно оценио као особито олакшавајуће околности (члан 42. и 43. ОКЗ) и дајући правилан значај и отежавајућој околности, да је оптужени до сада више пута осуђиван, правилно оптуженом изрекао казну затвора у трајању од две године, која казна је и по оцени Врховног суда, сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог као учиниоца, и као таква нужна и довољна ради постизања сврхе казне предвиђене чланом 33. ОКЗ.

Одлука о изреченој мери безбедности у свему одговара правилној примени члана 69. ОКЗ, па се њена законитости правилност не доводи у сумњу, а што је Врховни суд, такође оценио у смислу члана 380. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгица Гајић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ